

imod eller Tilhænger af. Men jeg kan overmaade vel forstaa, at Socialdemokraterne den Gang drejede det om i den Retning. De maatte tage Militærforliget med, thi umiddelbart i Forvejen havde de jo erklæret — det fremgaar ogsaa af den Tale, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) holdt ved Forsvarslovenes tredie Behandling —, at det i og for sig var meget naturligt, om det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) traadte ind i et Ministerium, navnlig hvis det var et Ministerium, der skulde søge at løse Valgkredsspørgsmaalet paa en Maade, som tiltalte Socialdemokraterne. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds udtalte den Gang udtrykkeligt, at han fandt det meget naturligt, naar det ærede Medlem fra Ringkøbing var Formand for et af de 3 Partier, nemlig „de 27“, de Radikale og Socialdemokraterne, som muligvis den Gang kunde danne et Ministerium paa Basis af Valgkredsspørgsmaalets Ordning, at Kongemagten henvendte sig til ham som Formand for det største Parti, for „de 27“. Et andet Spørgsmaal var saa, om det ærede Medlem kom med i Ministeriet. Derom udtalte det ærede Medlem, at det maatte saa „de 27“ selv afgøre. Han fandt selv, at det vilde være meget uklogt af „de 27“ at gøre noget saadant, men han tænkte sig dog den Mulighed, og det var altsaa et Ministerium, som skulde have Støtte blandt andet ogsaa af Socialdemokraterne til Løsning af dette Spørgsmaal. Under disse Omstændigheder kan jeg meget vel forstaa, at man, da man nu alligevel vilde med i Bevægelsen mod det ærede Medlem fra Ringkøbing, gik bort fra den første Aarsag til den Protest, der rejstes imod dette ærede Medlem, og drejede det om til en Bevægelse mod Forsvarssagen. Den Gang har jeg altsaa udtalt, at i det Øjeblik den Slags Motiver kommer ind — og man lagde ikke Skjul paa, at de kom ind, fordi man motiverede hele sin Stilling netop med Hensynet til Forsvarssagen —, bør der ikke tales om Rigsretsanklage, thi Spørgsmaalet om Rigsretsanklage bør alene afgøres efter de paagældendes Skyld eller Ikke-Skyld.

Nej, det vaklende og ubestemte ligger vist et andet Sted, som ligger det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Rode) noget nærmere. Det ligger først i Betænkningen af 6. Maj. Der er nemlig det mærkelige, at i lang Tid, i de sidste Maaneder, have de Radikale i Agitationen levet paa det: „Da Socialdemokraterne og vi i sin Tid stillede Forslag om Rigs-

retsanklage o. s. v.“ Men det er det mærkelige, at de Radikale have gjort alt muligt for at komme udenom Socialdemokraterne, for ikke at komme i Selskab med dem. Det skete blandt andet i Betænkningen af 6. Maj. I denne Betænkning møde nemlig Socialdemokraterne med deres Indstilling og de Radikale med deres. Nu lide begge Indstillingerne til Tinget af en iøjnespringende Mangel. I det Tilfælde nemlig, at denne Betænkning var kommen til Behandling, skulde der jo stemmes om Indstillingerne; men der foreligger faktisk ikke noget, som Formanden kan tage ud af denne Betænkning og sætte under Afstemning. Der foreligger ikke i den nødvendige formelle Affattelse noget, som dette Ting kan stemme om. Jeg indrømmer, at Klarheden er størst hos Socialdemokraterne, idet de nemlig skrive: „Et Mindretal indstiller, at Folketinget rejser Rigsretstiltale mod Alberti, J. C. Christensen og Sigurd Berg, mod den første for Embedsmisbrug, mod de to sidste for Embedsforsømmelse.“ Det er jo i og for sig Udtryk for deres Tanke; der er i og for sig Tale om en Rigsretsanklage, og Motiveringen er ogsaa saaledes, som den skal til, som Rigsretsloven kræver, men det vil være ganske umuligt for Formanden at sætte dette under Afstemning i den Form, hvori det foreligger.

Men nu komme de Radikale. Hele Betænkningen er paa 18 Spalter, og deraf have de Radikale fyldt de 12; men en Del af disse Afsnit ende da med, at de, efter at have gennemgaaet forskellige Punkter, skrive: „Nærværende Sag bør derfor henvises til Undersøgelse og Paatale ved Rigsretten“, og et andet Sted bruger man et lignende Udtryk: „indstiller man, at nærværende Sag gøres til Genstand for Undersøgelse og Paatale ved Rigsretten mod de Herrer J. C. Christensen og Sigurd Berg.“ Her mangler for det første det formelle, der, som jeg før sagde, maa til, hvis Formanden skal lade stemme om Indholdet af denne Betænkning. Men dertil kommer, at medens Socialdemokraterne have i og for sig, hvad der skal til: Forslag om Anklage, have de Radikale noget om, at det skal „gøres til Genstand for Undersøgelse og Paatale“. Men der er ikke Tale om, at man kan overlade en Ting til Undersøgelse og Paatale ved Rigsretten.

For denne Opfattelse har jeg, hvad der meget glæder mig, faaet en god Støtte fra det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) forleden. Jeg har tidligere gjort